

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa J. R.

przeciwko Urzędowi Miejskiemu w E.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2016 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w E.

z dnia 26 listopada 2015 r., sygn. akt IV Pa [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2015 r., IV Pa [...], Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w E. odrzucił, na podstawie art. 373 k.p.c., apelację pozwanego Urzędu Miejskiego w E. od wyroku Sądu Rejonowego w E. z dnia 30 czerwca 2015 r. w sprawie z powództwa J. R. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, uznając że złożone przez pełnomocnika pozwanego pełnomocnictwo zostało udzielone podmiotowi niebędącemu stroną w niniejszym postępowaniu.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że zarządzeniem z dnia 30 października 2015 r. Sąd Okręgowy w E. zobowiązał pełnomocnika pozwanego do

uzupełnienia braków formalnych apelacji, poprzez złożenie pełnomocnictwa wraz z odpisem w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. W dniu 12 listopada 2015 r. do Sądu wpłynęło pełnomocnictwo, z którego wynikało, że radca prawny M. G. został upoważniony do reprezentowania Prezydenta Miasta E. w sprawie z powództwa J. R. przeciwko Urzędowi Miejskiemu w E. o przywrócenie do pracy. W ocenie Sądu drugiej instancji doręczone pełnomocnictwo obarczone jest brakiem formalnym poprzez niewłaściwe określenie strony pozwanej. W ocenie Sądu stroną pozwaną w sprawie jest Urząd Miejski w E., nie zaś Prezydent Miasta E., tym samym przedmiotowe pełnomocnictwo zostało udzielone podmiotowi niebędącemu stroną niniejszego postępowania. Fakt, że Prezydent Miasta jest jednocześnie kierownikiem urzędu miasta, Sąd uznał za bez znaczenia.

W zażaleniu na to postanowienie, pełnomocnik pozwanego wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Okręgowemu w E., zarzucając naruszenie art. 373 k.p.c. w związku z art. 130 k.p.c. poprzez uznanie, że pełnomocnictwo złożone przez pełnomocnika pozwanego do Sądu drugiej instancji zawiera braki formalne, a także poprzez zaniechanie ewentualnego wezwania pozwanego do sprecyzowania treści pełnomocnictwa. Pełnomocnik pozwanego wskazał, że zgodnie z § 14 ust. 1 i 4 Statutu Miasta E. Prezydent reprezentuje Miasto na zewnątrz, a ponadto jest kierownikiem Urzędu i zwierzchnikiem służbowym pracowników Urzędu. Podobne zapisy znajdują się w art. 33 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2015, poz. 1515 ze zm.). Ponadto w piśmie procesowym z dnia 16 marca 2015 r. stanowiącym pozew (odwołanie od rozwiązania umowy o pracę), powód określił pozwanego jako „Prezydent Miasta E. W. W. Urząd Miejski w E.”. W związku z takim określeniem strony pozwanej Sąd Okręgowy w E. zobowiązał pełnomocnika pozwanego do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez złożenie pełnomocnictwa pod rygorem odrzucenia apelacji. Jednocześnie drugim pismem z tego samego dnia zobowiązano Prezydenta Miasta E. Urząd Miejski w E. do potwierdzenia czynności dokonanych przez pełnomocnika w przedmiotowej sprawie. W odpowiedzi na wezwanie Prezydent Miasta E. potwierdził czynności pełnomocnika, a drugim pismem upoważnił go do występowania w sprawie. Pełnomocnik pozwanego podniósł, że Sąd w pismach z dnia 16 października 2015

r. nie sprecyzował określenia sposobu usunięcia braku formalnego, ale jednocześnie osobę adresata zobowiązaną do potwierdzenia czynności prawnych określił jako „Pan Prezydent W. W. Urząd Miejski w E.”. W ocenie pełnomocnika skoro Sąd powziął wątpliwości, co do złożonego pełnomocnictwa, to w następnej kolejności powinien wezwać pozwanego do usunięcia stwierdzonych przez siebie braków poprzez wskazanie, czy pełnomocnik jest upoważniony do reprezentowania Prezydenta Miasta czy też Urzędu Miejskiego w E.. Takie zobowiązanie może być nałożone na pełnomocnika w ewentualnym kolejnym piśmie procesowym lub też w toku rozprawy przed Sądem. Fakt, że Prezydent jest jednocześnie kierownikiem zakładu pracy, powinien mieć istotne znaczenie podczas wykładni pełnomocnictwa, zgodnie bowiem z art. 33 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy o samorządzie gminnym Prezydent jest kierownikiem Urzędu Miejskiego a jednocześnie wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do jego pracowników. Z tego tytułu przeprowadza czynności z zakresu prawa pracy w sposób określony w art. 3¹ k.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że strony łączyła umowa o pracę, na podstawie której powód został zatrudniony w Urzędzie Miejskim w E. w charakterze Kierownika Referatu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego. Umowa ta została rozwiązana za wypowiedzeniem pracodawcy (Urzędu Miejskiego), które zostało podpisane przez Prezydenta Miasta, będącego zgodnie z art.11a ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 446) organem wykonawczym gminy, a jednocześnie kierownikiem Urzędu Miejskiego, wykonującym uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu (art. 26 ust. 4 i art. 33 ust. 1, 3 i 5 tej ustawy). Zgodnie z art. 31 § 1 k.p. za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, (przez które należy rozumieć dokonywanie wszelkich czynności prawnych z tego zakresu, w tym czynności procesowych), dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba. O tym, kto występuje w roli organu dokonującego za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 31 § 1 k.p. decydują przepisy

prawa, statuty bądź innego rodzaju regulacje wewnątrzzakładowe. W konsekwencji w sporach z zakresu prawa pracy o kompetencji do działania za danego pracodawcę (w jego imieniu) i udzielania pełnomocnictwa procesowego decyduje sposób ukształtowania (określenia kompetencji organów i osób) upoważnienia do dokonywania czynności w sprawach z zakresu prawa pracy. W niniejszej sprawie organem uprawnionym do rozwiązania z powodem stosunku pracy był więc Prezydent Miasta. On także – jako kierownik Urzędu Miejskiego, był uprawniony do udzielania pełnomocnictwa procesowego. W aktach sprawy (k. 32) zawarte jest pełnomocnictwo procesowe udzielone radcy prawnemu przez Prezydenta Miasta „do reprezentowania Gminy Miasta E. w postępowaniach przed sądami powszechnymi (...) wszystkich instancji (...)”, przy czym – na wezwanie Sądu Okręgowego – Prezydent Miasta, potwierdził czynności procesowe pełnomocnika wykonywane w sprawie przeciwko Urzędowi Miejskiemu w E..

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2015 r., II PZ 6/15, LEX nr 1771520) przyjmuje się, że obowiązkiem pełnomocnika procesowego reprezentującego stronę postępowania jest wykazanie swojego umocowania do działania co może nastąpić – w sytuacji gdy mocodawcą jest osoba prawna, jednostka organizacyjna działająca przez swoje organy albo przez osoby uprawnione do działania w jej imieniu wykazanie umocowania – przez przedstawienie dokumentu pełnomocnictwa oraz innych stosownych dokumentów potwierdzających, że osoba udzielająca pełnomocnictwa jest uprawniona do działania za mocodawcę. W przypadku gdy przedstawiony dokument pełnomocnictwa budzi wątpliwości, może okazać się konieczne wszczęcie postępowania naprawczego przewidzianego w art. 130 k.p.c. W ocenie Sądu Najwyższego, fakt że przedłożone pełnomocnictwo upoważnia pełnomocnika do „reprezentowania Prezydenta Miasta w sprawie przeciwko Urzędowi Miejskiemu”, nie zaś do reprezentowania, będącego formalnie stroną pozwaną, Urzędu Miejskiego, nie może być ocenione jako uzasadniające odrzucenie apelacji (art. 370 i 373 k.p.c.), gdy się uwzględni, że Prezydent Miasta, z mocy wyżej powołanych przepisów prawa (art. 26 ust. 4 i art. 33 ust. 1, 3 i 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.), jest kierownikiem Urzędu Miejskiego i zwierzchnikiem służbowym wszystkich jego pracowników.

Tym się kierując, orzeczono jak w postanowieniu, zmieniając zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.